

tik af ministeren for, at han ikke sidder og kan være klogere end de jurister, der rådgiver ham.

Den eneste kritik, vi rejser af ministeren, er, at han, da han konstaterer, at der ikke er grundlag for det her, siger, at så vil jeg skabe grundlaget uden at kunne give nogen former for begrundelse for, hvorfor det er en rigtig beslutning, bortset fra, at ellers vil det efter ministerens mærkelige konklusion være i strid med regeringens skattestop.

Kl. 11.20

Det er ikke småpenge, vi taler om her. Hvis det er sådan, at man bruger den regel, ministeren nu skaber grundlag for, og har købt en ejendom i 1975 eller tidligere, så får man, hver gang der er en ejendomsværdi på 1 mio. kr., et ekstra fradrag på 1.824.000 kr., det vil sige, at så ville man, hver gang man har en ejendomsværdi i 1975 på 1 mio. kr., kunne fratække 2.824.000 kr.

Det, ministeren indfører, er ikke engang en fortsættelse af de gamle indekseringsregler. Der kunne man tidligst få det over en 7-års-periode. Nu indfører ministeren, at man kan få indekseret sin ejendomsværdi over 18 år. Der har aldrig i dansk lovgivning været retstilstande af den karakter.

Jeg ved ikke, om det er mig, der er tonedøv, men jeg hørte ikke et eneste argument fra ministeren bortset fra, at han mente, at der var nogle, der havde en berettiget forventning. Men det betyder så, at det for enhver, der har en berettiget forventning om ikke at skulle betale skat af en indtægt, gælder, at fordi der er et hul i skattelovgivningen, så vil ministeren ikke kunne ændre det, fordi ministeren har et skattestop.

Det her er for sølle, det er for uacceptabelt, vil jeg sige til ministeren. Det er ikke noget, som vi kan acceptere eller leve med i Folketinget, og jeg er dybt forundret over, at Folketinget, både regeringspartierne, Venstre og De Konservative, og Dansk Folkeparti vil støtte et forslag af den karakter.

Det er fint, hvis den debat, vi har haft her, skulle give anledning til, at man tager diskussionerne i partigrupperne hos regeringspartierne og hos Dansk Folkeparti. Men jeg kan beklageligvis se, at der ikke er nogen af de ledende kadre til stede i Folketingssalen, som derfor måske ikke får hørt, hvad det her går ud på. Så jeg vil godt anmode formanden om, at vi får den her sag tilbage til udvalget, så vi kan få en fornyet drøftelse af, om ikke der kan samles et flertal for at få den her fuldstændig uacceptable lovgivning rettet til.

Jeg vil også godt sige til formanden, at hvis det er sådan, at ændringsforslaget imod de indstillinger, der ligger fra partierne, skulle blive vedtaget, så har jeg ikke behov for at få det tilbage til udvalget. Men bliver ændringsforslaget fra oppositionen forkastet, vil jeg godt anmode om, at sagen her går tilbage til Skatteudvalget til fornyet behandling mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 45 stemte for, 52 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 198: Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret. (Bortfald af gebyr og sikkerhedsstillelse).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 24/3 2004. Første behandling 16/4 2004. Betænkning 5/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 11.25

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 210: Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. (Gennemførelse af Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 og forenklinger af energiafgifterne).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 31/3 2004. Første behandling 16/4 2004. Betænkning 5/5 2004. Ændringsforslag nr. 9 og 10 af 19/5 2004 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-8 og nr. 9-10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 166:

Forslag til folketingsbeslutning om kompensation til ofre for træbehandlingsmidlet Rentolin.

Af Lene Garsdal (SF) m.fl. (Fremsat 13/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at sige, at regeringen tager Rentolinsagen meget alvorligt. Jeg har stor medfølelse med de personer, der er blevet syge, og som efterfølgende er havnet i en problematisk situation.

Vi står her med en konkret sag, og regeringen lægger vægt på, at ansvaret placeres rigtigt. Vi kan desværre ikke gøre fortiden om, men vi kan lære af den, og den her sag har medvirket til, at vi nu er blevet opmærksomme på et sygdomskompleks, som har relation til anvendelsen af kemikalier generelt.

Det ligger mig derfor meget på sinde at iværksætte nogle konkrete fremadrettede initiativer i forhold til denne problemstilling.

Vi lever i en verden med over 100.000 forskellige kemiske produkter, som kommer til landet fra nær og fjern. Nogle er farlige, og andre er ikke farlige, og det vil være helt uoverskueligt for folk, hvis de selv ved omgang med stofferne skulle tage stilling til farligheden.